

Esej: Ponekod kaznujejo prešuštvo s kamenjanjem, ponekod ga sploh ne, oboje je moralno upravičeno.

Kako so lahko nekatera dejanja sploh moralno upravičena, glede na to kakšna sploh so? Zakaj to ljudje počnejo, če pa lahko določena dejanja vodijo tudi v smrt? Kaj narediti v zvezi s tem, pomagati ali vse skupaj le sprejeti, ker imajo takšne zakone, ki to vse skupaj dovoljujejo. Te probleme bom rešila tako, da bom naslov premislila predvsem s pomočjo stališča moralnega relativizma.

Moj prvi argument je ta, da če je nekaj tako, še ne pomeni da bi tako tudi moralo biti. Zakaj ljudje to sploh sprejemajo in se podrejajo družbi – so moralni relativisti in različne stvari dopuščajo? Delajo vse kar jim veli družba oziroma neka skupnost in se ne ozirajo na posledice svojih dejanj. Vendar, spet, kdo pravi da bi tako moralo biti (Humov zakon)? Kje je potem tu lastna svoboda, če nam družba na nek način da in odvzame svobodo? Človek ne bi smel posegati v svobodo drugega človeka, saj bi potem lahko vsak človek kršil vsa pravila – ampak ali ne počnejo tega prav skupnosti, ki narekujejo da je vse prav, tudi če je narobe, na primer kamenjanje ljudi?

Kdo lahko popolnoma pove, da je nekaj 100% prav? Nihče nam ne more povedati tega, pa tudi, če tako meni neka celotna skupnost – »prav« ne moramo določiti s številom ljudi. Torej kako lahko različni zakoni, ki so določeni, po različnih skupnostih, povedo da je nekaj prav, dobro, skratka – moralno?

Torej se ne strinjam z naslovom, saj skupnosti nima vedno prav, prav tako ne zakoni. Kamenjanje se mi zdi prav absurdna kazen za prešuštvo in če neka skupnost meni, da je ta kazen moralna, to samo dokazuje, da se skupnost lahko moti, kot tudi zakoni. Glede na to, da je prešuštvo ponekod kaznuje, ponekod pa ne, lahko vidimo, da ni nobena skupnost popolnoma soglasna. Torej kako potem zagovarjati, da ima skupnost prav, ko pa imajo skupnosti različna mnenja in si sploh niso enake. Kako potem na splošno vedeti, kdo oziroma katera skupnost ima prav?

Tako, da ali lahko v primeru takšne kazni ali pa v primeru nečesa, pri čem sem ogrožena (na primer država napove vojno drugi) sploh zagovarjam moralni relativizem?

Koliko ljudi iz neke skupnosti mora misliti, da je neko dejanje napačno, preden zares postane napačno? Lahko da v skupnosti 51% ljudi misli da je nekaj napačno in pa 49% da ni, potem bo prevladovalo mnenje večine in kdo pravi, da se večina ne mora motiti?

Da lahko veš, da je nek zakon dober ali slab, moraš to tudi z nečim dokazati. Zakon mora biti pravičen, da pa je zakon pravičen ali pa ni pa spet ne moram uporabljati zakona kot dokaz nečesa, kar šele dokazujem. Tako, da tudi sama ne moram dokazati, da je kamenjanje slaba kazen za prešuštvo, lahko imam le sama takšno mnenje. Vidim, da so pa mnenja nekaterih ljudi drugačna, če imajo to kazen za pravično, moralno. Nekaterim se bodo zdela določena dejanja povsem absurdna, drugim pa normalna in obratno. Za kaj bi tako moralo biti in zakaj nebi nečesa spremenili, če pa je povsem narobe in nepravilno.

Kdo sploh določa zakone in na osnovi česa, tu ima vlogo neka premoč določenih ljudi. Če ima človek večjo moč, nad nekom, je logično, da bo tisti z večjo močjo vsiljeval vrednote in način življenja, tisti z manjšo pa se bo podrejal in s tem ne-mislil na to ali so sploh moralne ali ne. Določena pravila družbe je potrebno spoštovati, ni pa se smiselno podrežati pravilom družbe, ki so logično nesmiselna.

Mislím, da sem ugotovila predvsem, da družba nima vedno prav. Z naslovom se ne strinjam, zato ker sem mi nikakor ne zdi moralno upravičeno kamenjanje, ki lahko vodi v smrt, med tem ko ponekod, kazni za prešustvo sploh ni. Menim, da se bi določeni zakoni morali spremeniti, ne glede na mnenje večine, saj bi pravila morala delovati za dobro vseh nas, kar pa v tem primeru ne. Vendar tudi ne moram trditi, da imam sama v nekem primeru prav, če pa lahko nekdo misli povsem drugače kot jaz, lahko pa vseeno vem, če je dejanje pravično ali ni in po tem sklepam če se motim ali se ne.